

Maandag 17 februari, de dag van de opening

Om 9 uur worden we verwacht in het office van de DDC in Shianda. Hij is een vrij kleine man in uniform met baret en een *rungu* (knuppel) met zilveren knop. Hij heeft scherpe gelaatstreken, maar kan gelukkig vriendelijk lachen. Ik zal de hele dag aan hem gekoppeld worden. Na een uitgebreide voorstelronde vertrekken we naar het feestterrein.

Bij aankomst zijn de stoelen in de tenten nog grotendeels onbezet. Men is niet gewend dat openingen op schema lopen, zeker niet als er hoge gasten zijn. Behalve de DDC zijn dat de onder-DDC en enkele health officers, allen in uniform. Wij als buitenlandse gasten vertellen wie we zijn. Gertrude houdt een uitgebreid verhaal, daarna is er een rap door een youth-MTAA lid. Er volgen speeches door verschillende officials en door mij. We hebben haast, want de DDC wordt om 12 uur op een *Barasa* (dorpsmeeting) verwacht.

Dan is het grote moment gekomen: de officiële onthulling van de maquette! Ik aan de ene kant, de DDC aan de andere. De schaar met ballonnen in de kleuren van de Keniaanse vlag krijgen we van een schattig meisje, dat al die tijd met de schaar op een bordje op haar knieën op een stoeltje heeft gezeten. We knippen een lint door en gaan het centrum binnen, gevolgd door alle officials en speciale genodigden. We krijgen een rondleiding en tekenen het gastenboek.

Het wordt tijd voor de niet te missen maaltijd, in twee lichtingen. Alle officials en ik als enige blanke en vrouw gezeten naast de DDC. This is Africa, met je handen eten aan een grote tafel, vlees, rijst, ugali, groene groenten, kip. De flesjes soda ontbreken niet. De DDC vertelt me zijn levensloop. Een heel bijzonder verhaal. Na zijn vertrek naar de dorpsmeeting gaat de volgende lichting aan tafel. Ik sluit opnieuw aan bij alle bekenden en neem nog een hapje. Buiten wordt eten verstrekt aan de overige aanwezigen.

Na het eten meer speeches en vooral ook getuigenissen van MTAA-leden over wat MTAA voor hen heeft betekend. Uit een fraaie geluidsinstallatie klinkt muziek, waardoor de lokale dames zich helaas koest houden. Wel wordt er spontaan gezongen wanneer we elkaar cadeautjes geven. De gasten uit Nederland overhandigen symbolisch een printer en ontvangen kanga's en *rungu*'s met kraaltjes (de laatste had ik stiekem gekocht in een lodge). Ik krijg een prachtige handtas met een afbeelding van Kenia. Onze missie zit er op.

Epiloog

Eind februari wordt MTAA Kenya verrast door de schenking van een watertank en een pomp op zonne-energie door het Duitse Grace Impact. Ook stelt die organisatie de bouw van een kiosk in het vooruitzicht; die kan voor de verkoop van veilig water aan de lokale bevolking als bron van inkomsten dienen.